

Teplické Školní policejní středisko sídlí na šikovném místě: hezky stranou, v zastrčené uličce, ale jen kousek od nádraží – a do centra lázeňského města je to vlastně taky co by dohodil kamenem. To první oceňují frekventanti zdejších kurzů při pátečních odjezdech za rodinami, druhé pak zejména ve chvílích volna, když vyrážejí do světa. Zatímco v době výuky jim ovšem přicházejí vhod jiné přednosti střediska. Klid a soustředění na výuku a výcvik, fakt, že víceméně vše potřebné najdou „pod jedním uzavřením“. Že stačí protřít oči, přejít dvůr – a jsou v tělocvičně či posilovně, které jsou k dispozici i mimo zaměstnání. Že stačí udělat pár kroků a zajít si na oběd (mimo chodem, zaměstnanci i studenti se shodnou, že se v Teplicích báječně vaří, nikoli jen pro školní středisko, to by se nevyplatilo, nýbrž i pro celé okresní policejní ředitelství).

Dobře vybavené a prostorné učebny jsou v patře nad jídelnou a ubytovna hned vedle. Prostě účelná bývalá kasárna, jež policie převzala od armády někdy v půli let devadesátých v obstojně zachovalém stavu, a teď je zdárně užívá.

„Generální opravy zatím nejsou nutné, běžná údržba doposud stačí. A prostorově nám areál plně vyhovuje, taky zatím. Avšak myslíme na budoucnost a z tohoto pohledu nám padla do oka kasárna v Litoměřicích, která by pro nás byla ještě vhodnější,“ světuje se se svým stěhovacím snem zdejší vedoucí, plukovník JUDr. Vladimír Kalina. „Jednáni se uskutečnila, výsledek neznám. Nejspíš to ale nedopadlo...“

V severních Čechách se už asi nenajde policista pořádkové služby, který by teplické školní policejní středisko neznal, který by tu nějakým kurzem či školením neprošel. A zejména mladí a začínající tu tráví nemálo času: do nedávna čtvrt roku, a v rámci nové Základní odborné přípravy to bude dokonce už plných šest měsíců...

ŽHAVÉ LÉTO PRO NOVÁČKY

Major Mgr. Jindřich Böhm má při střeleckém výcviku s nováčky svatou trpělivost

„V září k nám nastoupí první turnus, který už na středních policejních školách absolvoval plných dvanáct měsíců studia. Po tamních závěrečných zkouškách přejdou absolventi k nám, na další výcvik a výuku – především s praktickým zaměřením,“ říká plukovník Kalina.

Zatímco dříve totiž trávili mladí policisté ve školních policejních střediscích tři měsíce a po nich se ještě na pár dní vraceli do škol, aby se teprve pak nechali z celé sumy svých znalostí a dovedností vyzkoušet, teď – už se školním závěrečným vysvědčením v kapse – prožijí pod patronací středisek celý půlrok. Přičemž jenom na kapacitě středisek v jednotlivých krajích bude záviset, jestli celých šest měsíců budou policisté cvičit a učit se přímo tam, anebo zda na část z oné doby půjdou střídavě k útvarům v kraji na řízenou praxi.

„U nás v Teplicích si zatím představujeme, že si je podržíme na očích, tady,“ říká plukovník JUDr. Kalina, zdejší šéf. „Pokud to jen trochu půjde... Zkušenost nám říká, že je to tak lepší. Ale zatím známe jen rámcová čísla, kolik lidí k nám v září nastoupí – a už vůbec netušíme, kolik jich přibude v dalším kvartálu, tedy začátkem prosince.“

Protože nástupní termíny do škol si uchovaly kvartální periodicitu, a absolventi je budou tedy opět opouštět vždy po roce studia – ve čtvrtletním cyklu. A ve střediscích budou tedy současně pobývat dva turnusy frekventantů...

Teplice dnes patří mezi školními policejními středisky k nejkapacitnějším. Mohou tu uložit 112 lidí. Přesně počítáno. Zatím se zdá, že by to mohlo stačit. Ale vedle Základní odborné přípravy jsou tu i různé kurzy krátkodobé a střednědobé – a situace se tedy neustále mění. Na přelomu letošního žhavého července a srpna měli v Teplicích dvaadvacet

nováčků: tedy policistů, kteří prožívali v uniformě své opravdu první dny a teprve se rozkoukávali, co pojem služba obnáší.

„Přicházejí k nám na tři týdny a během nich je musíme naučit základy,“ vysvětluje plukovník JUDr. Kalina. „Někdo tomu říká po vojensku přijímač a tak trochu o něj jde. Musíme nováčky napřed naučit pohybovat se v uniformě, nemohou se přece klátit, jak byli mnohdy zvyklí z civilu. Dost času věnujeme tedy základní pořadové přípravě. Nehrají si na vojáky, ale dělají nástupy, chodí v tvaru, učí se obraty na místě. Vše, co dřív dávala mladým klukům vojna a co by teď měl dělat školní tělocvik – jenže mnohdy na nás koukají dost udiveně.“

Přidání obnáší během tří týdnů osmnáct vyučovacích hodin, a protože ji učí instruktor, který má vojnu v krvi a výcvik ho baví, na výsledku je to patrné.

Další lekce jsou věnovány řádnému chování a vystupování, nováčky se naučí znát policejní hodnoty a dozvědí se, co je ústrojová kázeň i co je etický kodex policisty. V deseti vyučovacích hodinách se seznámí se základy sebeobrany, osmadvacet hodin patří střelecké přípravě. Do ní spadá teorie, základy manipulace se zbraní – a pak první výcvik na střelnici. Dlužno připomenout, že většina dnešních policejních zelenáčů drží pistoli ráže 9 mm poprvé v ruce tady: dva tři dny po nástupu za nimi do střediska přijede zbrojář a přidělí jim osobní zbraň, která je pak bude provázet dlouhé roky služby...

Během celých tří týdnů se důraz klade na praktické věci, důležitá je také kondiční příprava (o čemž svědčí i fakt každodenních hodinových rozsviček, jež řadu nováčků uvádějí do značných rozpaků), ale nechybí ani teoretická výuka. Základy trestní odpovědnosti, co je přestupek a co trestný čin, co nutná obrana a jak se definuje krajní nouze...

výcviku zrovna probíhá. Instruktor major Mgr. Jindřich Böhm učí nováčky zdánlivě prosté věci: tasit zbraň z pouzdra, nabít, namířit... Jenže pro začátečníka jde o spletitý konglomerát pohybů, které mu musí přejít do krve. Zatím vůbec nejde o rychlost, nýbrž o přesnost.

I výměna vystříleného zásobníku za plný se musí poctivě nacvičit

Vedoucí teplického Školního policejního střediska plukovník JUDr. Vladimír Kalina

Čím to, že v televizních seriálech bývá zacházení s pistolí o tolik snazší?

„Tyhle věci musí mít policista dokonale zažité a jasné, protože v praxi má na rozhodování mnohdy jen vteřiny a nemůže hloubat, natož listovat v příručce,“ říká plukovník Kalina.

Dál se nováčci dozvědí, co obnáší pojem lidská práva, jak je to ve službě s použitím zbraně, projdou základy zdravotní přípravy – a také se dozvědí, jak je to s povinností mlčenlivosti a s utajovanými skutečnostmi. Na pouhé tři týdny tedy pozeňnaná porce vědomostí a dovedností. A to připomeňme, že tenhle pobyt ve středisku je sice jen ouverturou celé Základní odborné přípravy, ale rozhodně nikoli předehrou nezávažnou. Na jejím konci totiž číhají první výstupní testy a prověrky ze střelby a donucovacích prostředků. Kdo uspěje, dostane na památku diplom a odejde do Prahy, Jihlavy či Brna s dobrým pocitem a čistou hlavou. Čtvrtá z velkých policejních škol, holešovská, se víceméně specializovala na výuku příštích příslušníků cizinecké a pohraniční policie, a má tudíž určitá specifika – o nichž někdy přistě...

„Základy zacházení se zbraní jsou velmi podstatnou součástí úvodního pobytu u nás,“ říká plukovník JUDr. Kalina. „Mladí policisté musí cítit vůči zbraní respekt, ale musí s ní zacházet s jistotou a klidem, které jim dá jen důkladný výcvik.“

A vede nás do tělocvičny, kde jedna z hodin

V tělocvičně panuje dosud příjemný chládek, zatímco na nádvoří za zavřenými okny už propukly navzdory časnému dopoledni tropy. Přízemní podlouhlá budova pamatuje, jako koneckonců všechno kolem, armádní časy. A vojáci nekoukali na krásu, nýbrž na účelnost. Stropy nízké nad hlavou, zato tělocvičny hned dvě za sebou: větší a menší. A do třetice ještě posilovna! Nóbl fitka by nad zdejšími památnými stroji ohrnula dozajista zpuštěně nos, ale tady ještě dělají skvělou práci.

„Bylo tu taky dost vlhko, a dokonce plíseň, ale s tím jsme si poradili – sanační omítkou,“ říká vedoucí střediska plukovník Kalina. „Takže i hygienik je spokojen.“

O rozcvičkách už zmínka padla: ne že by se za tři týdny dal s fyzikou udělat zázrak, ale aspoň rozhybat mladé policisty (a policistky – kupříkladu v tomhle běhu jsou čtyři) se prý docela povede. A výcvik sám je přesvědčí, že dobrá kondice je pro dnešního policistu ve službě pořád požadavek nejzákladnější: až bude třeba pronásledovat prchajícího zločince přes dvory a zahrady, prospěje mu vytrvalost a rychlost v běhu. Šikovnost v práci s počítačem přijde na řadu taky – ale až při výslechu šťastně lapeného padoucha...

Školním policejním střediskům přibude nepochybná porce práce i zodpovědnosti: namísto tří měsíců přece zodpovídají za přípravu policejních nováčků plných šest.

A školní střediska teď budou tím, kdo definitivně vypouští absolventy do života, do reálné služby. Učební program se pouze zčásti změnil, spíš teď na něj bude víc času. Opakování je přece matka moudrosti, to se ví už dávno...

„Zaměstnanecké tabulky nám nepřibýly, ale jsme rádi, že se nám aspoň díky výběrovému řízení podařilo kvalitně obsadit místa po lidech, co odešli do důchodu. Upřímně ovšem říkám, že tři učitele navíc bych v týmu uvítal s velkou radostí. Ale to bych musel mít prsten princezny Arabely...“ říká plukovník Kalina.

Ale pochvaluje si, jak se nenásilně podařilo teplickou učitelko-instruktorskou squadrou citelně omladit, zejména onu část, jež se zabývá praktickým výcvikem. A že si tedy zdejší instruktoři rozhodně svou fyzickou před studenty neuříznou ostudu... Taký je pro ně i pro středisko dobré, že si doplňují pedagogické vzdělání na civilních vysokých školách.

Nejen Základní odbornou přípravou živo je ovšem školní policejní středisko, třebaže v současné době se na ni hlavně soustřeďuje. Vlastním výmyslem Teplických je speciální kurz pro pracovníky pultů centrální ochrany. To jsou policisté, kteří hbitě vyrazí do akce ve chvíli, kdy signalizace ohlásí, že střelený objekt je napaden. Jedou vlastně do neznáma a může je čekat cokoli – a tak strategie a taktika takového zákroku je věc ošemetná a nelze ji ponechat improvizaci.

„Máme výborného učitele, externistu, který má průpravu ze zásahovky a problematiku má opravdu zažitou,“ pochvaluje si plukovník Kalina. „Jde o týdenní kurz, z každého okresu přichází velitel a dvoučlenná hlídka. A ohlas? Vůbec nemusíme někoho lákat, lidi se sami ozývají, a dokonce se prý prou, kdo se hlásil dřív. A jak se zdá, nápad od nás vbrzku asi převezmou i další střediska...“

Zřejmě s podzimem se rozběhne i další krátkodobý kurz – pro dopraváky. Dá se totiž čekat, že jim přibude práce s vyšetřováním nehod. V případě karambolu, kdy trestem pro viníka může být i zákaz činnosti, se totiž musí i drobnější kolize vyšetřovat jako velká nehoda! Aby později u soudu nebo ve správním řízení měli jasno. A dopravní policie tak může opět čekat nárůst zátěže a bude potřebovat další kvalifikované specialisty pro vyšetřování nehod, jež nutno urychleně vyškolit.

V tělocvičně výcvik pokračuje. Mladí, jen v kalhotách a v černých tričkách s nápisem Policie ČR na zádech, se učí přebíjet pistolí: „vystřílený“ zásobník letí na podlahu, druhý honem z pouzdra do zbraně. Pokleknout, zamířit – a pal! Byť jen naprázdno... Instruktor major Mgr. Böhm trpělivě opravuje chyby, má zřejmě oči všude. Ale za chvíli už spokojeně říká: „Dobrý jste, líbí se mi to...“

Ještě není deset, ale venku už leze rtuť ke třicítce. Den bude dlouhý a dvaadvacet nováčků si už sedmý den na vlastní kůži ověřuje fakt, že policejní služba byla, je a bude – důlna.

Jan J. VANĚK
Foto Jiří NOVÁK